

Σύμβολο εθνικής υπερηφάνειας

Το HELLAS LIBERTY κατέπλευσε την Κυριακή 11 Ιανουαρίου στο λιμάνι του Πειραιά, αφού διέσχισε τον Ατλαντικό Ωκεανό σε ένα ταξίδι 35 ημερών. Το ταλαιπωρημένο λίμπερτι είναι ένα από τα 100 «ευλογημένα» πλοία που αποτέλεσαν το εφελτήριο των Ελλήνων εφοπλιστών για την κατάκτηση των θαλασσών και την εκτόξευση της ελληνικής ναυτιλίας στην πρώτη θέση παγκόσμια. Τελικός του προορισμός είναι να ενσαρκώσει στα σπλάχνα του την ιστορία της ελληνικής ναυτιλίας από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Να γίνει σύμβολο εθνικής υπερηφάνειας. Μνημείο της ελληνικής ναυτιλίας. Την εποχή που χρειαζόμαστε τέτοια σύμβολα όσο ποτέ, στην υπερπροσπάθειά μας για την προσέλκυση νέων στο ναυτικό επάγγελμα. Γιατί, δυστυχώς, η ναυτιλιακή βιομηχανία και όχι η κοινή γνώμη φταίει για την κακή εικόνα της ναυτιλίας. Μιας βιομηχανίας που έρχεται στη δημοσιότητα μόνο όταν πρόκειται για κάποια καταστροφή.

Όταν ο καπετάν Απόστολος Μαγκούρας χάνει τη μάχη στην Ξηρά (σελ. 22), όταν οι ναυτικοί πρέπει να καταφύγουν στη «βία» για να πληρωθούν (σελ. 23), έχουμε την ανάγκη τώρα όσο ποτέ άλλοτε συμβόλων όπως το λίμπερτι, να μας θυμίζουν την καθοριστική σημασία της ναυτιλίας για τη διαμόρφωση της ιστορίας και του πολιτισμού μας. Παρά την ολοένα αυξανόμενη εξάρτηση του πλανήτη από τη ναυτιλία σε καθημερινή βάση, οι πολιτικοί, επηρεασμένοι από την κοινή γνώμη, τείνουν να τιμωρούν τους πλοιοκτήτες και τα πληρώματά τους όποτε κάτι πάει στραβά. Σ' αυτό όμως φταίει η αποτυχία της ναυτιλίας να επικοινωνήσει στο ευρύτερο κοινό την τεράστια αξία της, λόγω μιας ξεπερασμένης και λανθασμένης αντίληψης.

Την ελπίδα μας όμως την κρατάνε ζωντανή άνθρωποι όπως ο καπετάν Βασίλης Κωνσταντακόπουλος και ο κ. Σπύρος Πολέμης που πιάσανε το νόημα προ πολλού και δίνουν αληθινό αγώνα για σκοπούς άξιους –όπως η ρυμούλκηση του ένδοξου λίμπερτι στην Ελλάδα. Αυτό όμως, όπως αποδείχτηκε, δε φτάνει. Το υποδεχτήκαμε με αδιαφορία, σχεδόν περιφρόνηση. Απόλυτη σιγή κυριαρχούσε εκείνη την παγωμένη Κυριακή στην Ακτή Βασιλειάδη.

Μας δίνεται όμως μια δεύτερη ευκαιρία. Η ευκαιρία να εκμεταλλευτούμε το HELLAS LIBERTY προς όφελος του ναυτικού επαγγέλματος, στην υπηρεσία των μελλοντικών πλοίαρχων και μηχανικών, των φοιτητών των ΑΕΝ, της ελληνικής νεολαίας που αποζητά απεγνωσμένα τα δικά της σύμβολα, το δικό της μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο.

Τα ονόματα Απόστολος Μαγκούρας, Jasprit Chahwa, Syam Chetan, Kristo Laptalo έχουν δυστυχώς αποτυπωθεί στη μνήμη κάθε δόκιμου και νέου που σκέφτεται να ακολουθήσει μια καριέρα στη θάλασσα. Αυτό το μήνυμά της ναυτιλιακής βιομηχανίας πρέπει να αλλάξει. Και πρέπει να αλλάξει σήμερα. Όλοι οι ναυτιλιακοί παράγοντες, μηδενός εξαιρουμένου, πρέπει σήμερα, τώρα, να προβάλουν τη βιομηχανία τους, τα επιτεύγματά τους, την καριέρα τους, τη ναυτική περιπέτεια, το διαρκές ταξίδι. Τη θάλασσα ως παραγωγική πηγή πλούτου. Να προβάλουν τη ναυτική τους ιστορία παντού και πάντα, οπουδήποτε και σε οποιονδήποτε είναι πρόθυμος να ακούσει. Δεν έχουμε άλλο την πολυτέλεια να περιμένουμε το κράτος. Ο αγώνας αποτροπής του αφελληνισμού της ναυτιλίας μας μπορεί να μοιάζει δύσκολος, σίγουρα όμως δεν είναι μάταιος. Γιατί εάν αφήσουμε να χαθεί η μοναδική υπερηφάνεια της σύγχρονης ιστορίας μας, τότε οι συνέπειες θα είναι ανεπανόρθωτες.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ